

T1

*Metamorfosi I, 1***Una favola greca**

1 (1) At ego tibi sermone isto Milesio varias fabulas conseram auresque tuas benivolus lepidus susurro permulceam – modo si papyrum Aegyptiam argutia Nilotici calami inscriptam non spreveris inspicere –, (2) figuras fortunasque hominum in alias imagines conversas et in se rursus mutuo nexu refectas ut mireris. (3) Exordior. “Quis ille?” Paucis accipe. Hymettos Attica et Isthmos Ephyrea et Taenaros Spartiatica, glebae felices aeternum libris felicioribus conditae, mea vetus prosapia est. (4) Ibi linguam Atthidem primis pueritiae stipendiis merui. Mox in urbe Latia advena studiorum Quiritium indigenam sermonem aerumnabili labore nullo magistro praeunte aggressus excolui. (5) En ecce praefamur veniam, siquid exotici ac forensis sermonis rudis locutor offendero. (6) Iam haec equidem ipsa vocis immutatio desultoriae scientiae stilo quem accessimus respondet. Fabulam Graecanicam incipimus. Lector intende: laetaberis.